

kan natuurlijk de referent niet instaan. Intusschen is hij wèl van meening, dat een goed werkzame immunisatie tegen de gevreesde ziekte, ook al geeft deze ongeveer 1 pro mille „ongelukken”, een ernstige studie waard is.

A. J. L. TERWEN.

DE CUTANE VORM DER PERIARTERIIITIS NODOSA.

In de clinische les van de vorige week liet de redactie van het *Tijdschrift* mij op bladzijde 359 onderaan over „serpineuse” syphiliden schrijven en op andere plaatsen herhaaldelijk over „livedo racemosus”. Over de verbetering in „serpigineuse” waren wij het spoedig eens; niet echter over die in „racemosa”.

Prof. Dr. D. COHEN verstrekke mij op mijn vraag om inlichting de volgende gegevens. Livedo komt voor bij APULEJUS in de *Metamorphose*, in den zin: vibicibus livedinis totam cutem depicti, d.w.z. met striemen van loodkleur de geheele huid beschilderd. Het woord livedo is dus een woord op do, welke woorden vrouwelijk zijn, terwijl livedo niet onder de uitzonderingen voorkomt. Dat livedinis hier een adjectivum zou zijn is wegens de vorming onwaarschijnlijk. Men blijve dus zeggen en schrijven: livedo racemosa.

Gaarne maak ik van de mij door de Redactie geboden gelegenheid tot correctie gebruik om nog een tweede geval te vermelden, waarbij tegelijk livedo racemosa en cutaan-subcutane knobbeltjes en knobbels voorkwamen, namelijk het door PINKUS in 1934 beschrevene in zijn artikel over „Atypische Tuberculide” enz. in het *Archiv für Dermatologie und Syphilis*. De diagnose bleef onzeker; de schrijver vond de snel ontstaande en pijnlijke infiltraten zeer ongewoon voor tuberculose. Zeker zal men bij dergelijke gevallen in de toekomst meer rekening houden met periarteriitis nodosa, waarvan de oorzaak of de oorzaken ons nog onbekend zijn.

Amsterdam, 1 Februari 1936.

W. L. L. CAROL.

Het spijt ons de drukfout „serpineuse”, in plaats van „serpigineuse” niet te hebben gezien. Wat betreft het grammaticale geslacht van livedo hebben wij ons gebonden aan PINKHOF's *Woordenlijst*.

REDACTIE.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — Een vruchtbaar huwelijk. Bij zijn afscheid van St. Bartholomews' Hospital heeft Lord HORDER een schoone redevoering gehouden over de ontwikkeling der clinische geneeskunde in de jaren van zijn werkzaamheid. Daarbij spreekt hij van de gelukkige verbintenis, die is tot stand gekomen tusschen de geneeskunst en de natuurwetenschappen, zooals die in de laboratoria worden beoefend. „De prins is gaan letten op de verwaarloosde bekoorlijkheden van onze bedeesde Asschepoester. Er wordt een huwelijk gesloten. Professoren geleiden haar naar het altaar, en de naam van haar bruidegom is Onderzoek. Nu is het mijn beurt, als belangstellend en liefhebbend oom, het paar mijn zegen te geven” (*Lancet*, 25 Januari).

BRUSSEL. — Internationale rondvraag naar het gebit van de weermacht. Het *Bulletin International* van het internationaal congres voor militaire genees- en artseneijkunde (bijblad van *Arch. Méd. Belges* van Januari) bevat een internationale rondvraag betreffende de militaire deugdelijkheid, in de verschillende takken van dienst, van gedeeltelijk of geheel tandelooze personen. Verder de vragen, in hoeverre het dragen van een kunstgebit zich verdraagt met den dienst; hoe in het kauwvermogen moet worden voorzien; welke tandaandoeningen van belang zijn voor de geschiktheid tot den dienst bij verschillende wapenen; en of kunstgebitten worden verstrekt bij gebreken in het gebit, die in den dienst zijn ontstaan, of in alle gevallen.